

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VIII. évfolyam — 6. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Szombat, 1958. február 8.

Védjük a társadalmi tulajdont!

Manapság igen sok szó esik az életszínvonatról. Ez feltétlenül helyes. A felszabadulást megelőző időkben ilyen témáról egyáltalán nem beszéltek. Ha szó esett róla, csak a felső tízezer között, akik nem tudták, hogy az elnyomott osztályok verejtékes munkájának a termékét beföldön, vagy külföldön szórakozták-e el. A munkások örültek, ha egyáltalán dolgozhattak és nem munkanélkül kellett a családjukkal együtt nyomorogniok.

Napjainkban a párt legfelsőbb szervei, a kormány s minden dolgozó igen fontos kérdésnek tartja az életszínvonal emelését, melynek nyomán boldogabb és szebb lesz az élet.

Amikor erről beszélünk, gondolkodjunk el egy kicsit ezen a kérdésen. A szocialista társadalmi rendben a termelés legfőbb célja: a dolgozók igényeinek maximális kielégítése. Vegyünk példát két családról. Az egyik család, amelynek tagjai esetleg kevesebbet keresnek, mint a másik család és mégis az életükön az látszik meg, hogy ők jobban élnek. Vajon mi ennek az oka? Nyilvánvalóan az, hogy az egyik család jobban, gondosabban használja fel a jövedelmét, jobban takarékoskodik és a meglévő, az életéhez szükséges eszközeire, tárgyaira jobban vigyáz. A másik család nem törődik semmivel, a holmiját tönkreteszi, a család fő keresetét elhanyagolja, bár többet keresnek, rosszabb körülmények között élnek.

Ilyen eseteknek bizonyára mindenki volt már tanúja. A takarékos, az egyéni vagy társadalmi tulajdon megbecsülése nagyobb jólétet biztosít a családnak, az országnak.

Az életszínvonal emelése közben a termelékenység emelését hangoztatjuk. Valóban, a termelékenység emelése igen nagy befolyást gyakorol az életszínvonal emelkedésére, de most egy olyan problémáról szeretnénk beszélni, amely ugyancsak az életszínvonal emeléséhez járul hozzá. Ez a probléma különösen előtérbe kerül napjainkban, mert sok kárt, vesztést okoz az országnak, a népnek. A társadalmi tulajdon védelméről van szó.

Az MSZMP Megyei Bizottsága nemrégiben felhívással fordult a megye dolgozóihoz: védjék, őrizzék a társadalmi tulajdont, és takarékoskodjunk a közös vagyonnal. Ehhez a felhíváshoz városunk több üzemében is csatlakoztak a dolgozók, s megfogadták: mindent megtesznek a társadalmi tulajdon megőrzéséért, és takarékoskodnak, legfőképpen az import anyagokkal.

Városunkban az egyik legfontosabb import anyag a bányafa, amit drága pénzért, zsírral, vagy cukorral kapunk cserébe más államoktól. A bányafával nem takarékoskodunk eléggé, nem egy helyen a bányáknál egész bányafákat lopnak, ami azt eredményezi, hogy napról-napra több bányafára van szükségünk. És ha ez így van, kevesebb lesz a zsír, a cukor, amit mi magunk fogyaszthatnánk el. Műszakváltáskor tapasztaljuk, láthatjuk, hogy a bányászok egy-egy darab fával a kezükben távoznak a munkahelyről. A bányafa is társadalmi tulajdon, és ha csak egy darabot lopunk el belőle, a társadalom vagyonát lopjuk. Takács István, a Beszáló-akna dolgozója öt darab 160 cm-es hosszú fenyődeszkát lopott el munkahelyéről. A szabálysértési hatóság így határozott, hogy a deszkákat vissza kell adni az üzemnek. Takács Istvánt pedig 400 forint pénzbüntetésre ítélték.

Ugyancsak a Beszáló-aknánál történt, Kiss András egy motorvédő kapcsolót tulajdonított el. Amikor felelőségre vonták, azzal védekezett, hogy ez már sejtje kapcsoló volt. Ilyenkor rendszerint kiderül az is, hogy ő még tudta használni, de az üzem is, csak meg kellett volna javítani. Az is tapasztalat, hogy nem sok gondot fordítanak a bányákban és az üzemekben a megbízható alkatrészekre, amelyeket kevés munkával újra használhatóvá lehet tenni, s ezzel takarékoskodni tudunk.

Nem ritka az olyan eset sem, ami Péten is megtörtént. A Péti Nitrogénművekben az üzemvezetőség adott engedélyt arra, hogy a dolgozók szánkót készítsenek gyermekeiknek. A szánkóhoz anyag is kell, és ezt is a gyárból, az állam vagyonából szerezték be. S ezt minden észrevétel nélkül kivihették az üzemből. S nem gondoltak arra, hogy ezzel is a társadalom vagyonát lopták meg, még akkor is, ha a csövek a különböző szereléseket végző alvállalkozók tulajdonát képezték.

A büncselekményeket elkövetőket felelőségre vonjuk, és a dolgozók elítélik. Kötelezzük őket a kár megtérítésére. De ugyanakkor a Beszáló-aknán az üzemvezető például háromszori felszólítás ellenére sem gondoskodik a Takács István által ellopott fa átvételéről.

Ha társadalmi tulajdon védelméről beszélünk, felvetődik a felelősség kérdése is. Büntetőjogiilag felelős az, aki tud arról, hogy társadalmi tulajdon ellopása készül, és azt a hatóságokkal nem közli. Felelős az, aki a gondjaira bízott társadalmi tulajdont hanyagul kezelni és megengedi, hogy a társadalmi tulajdont egvéni célokra használják fel. Így a társadalmi tulajdon hanyag kezelése miatt a Beszáló-akna üzemvezetője ellen a hatóságok megindították az eljárást. Van társadalmi rendünkben egy másfajta felelősség is, ez az erkölcsi felelősség. Ezt kell, hogy érezze minden becsületes dolgozó a társadalmi tulajdon megőrzésére vonatkozóan. A társadalmi tulajdon megőrzése rajtunk, embereken múlik. Ne nézzük el a lopásokat, és figyelmeztessük azokat, akik rongálják a társadalmi tulajdont, mert ezzel a sajátunkat védjük meg és mi is az életszínvonalunk emelését segítjük elő. Ne menjünk el szó nélkül amellett, hogy a vasúti barakkoknál lakók többsége a bányánál dolgozik, megkánják az illetményüket, és mégis az állomáson, az elszállításra váró szerelvényekről lopják meg napi fizetésüket. A társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett lopás miatt főbb személyre szabálysértés miatt a hatóság többszáz forint pénzbírságot szabott ki. De mindez kevés ahhoz, hogy az ilyen hibák megszűnjenek. Felvilágosító szóval és nevelő munkánkkal közös ügyé, mindenki érdekévé kell tenni a társadalmi tulajdon védelmét, megőrzését.

Teljesítsük rendszeresen a tervet

Az új év kezdete bizony rossz fényt vet városunk szénbányára. A januári mérlegelés is 7471,1 tonna adósságot mutatott. A Középdunántúli Széntrészt, amellyel hosszú ideje versenyzünk, adottságai nem mondhatók jobbakká, mint a miénk. Jó munkaszervezéssel, a hosszú éves tapasztalatok felhasználásával mégis elérték, hogy huzamosan teljesítsék, túlteljesítsék tervüket. Segítik az életszínvonal egyensúlyban tartását, mégpedig: január hónapban kitermelt 19.091,5 tonna több termeléssel. Februári indulásuk is jobb a középdunántúliaknak, mint a miénk. 5-ig bezárólag 103 százaléknál tartottak, míg mi 86,9-nél, s ez 6-ig csak annyiban módosult, hogy 89,2 százalékra javítottuk helyzetünket, ami azt jelenti, hogy a januári 7471,7 tonna adósságunkhoz még 2566,4 tonnát írtunk februárban.

Ezeket az adósságokat nem lehet a külféjtés rovására írni. Minden bányára feladata kell, hogy legyen a legjobb munkamódszer kialakítása. Nincs szükségünk a terv teljesíthetőségének bizonygatásán fáradozni akkor, amikor még a meglévő tartalékokat sem használtuk fel. Beszületbeli ügyünk a terv teljesítése azért, mert felelősek vagyunk a környező üzemek tervteljesítéséért, de azért is, hogy ha nekik más bányákhoz kell fordulniuk szénért, az drágítja az energia, az alumínium, a pátisó előállítás költségeit. A várpalotai bányák már sok szénraktárt nyertek, nem húzhatjuk ki magunkat a ránk váró feladatok alól.

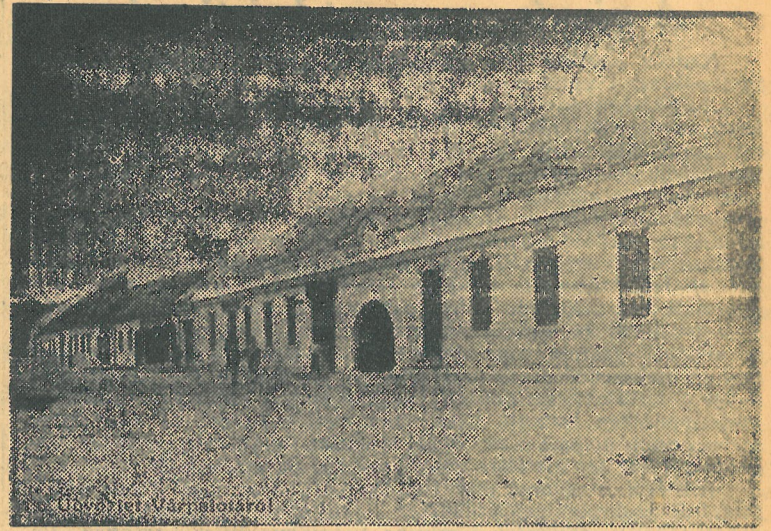
A Beszáló-akna változatlanul az élen

A Beszáló-akna napi terve teljesítésénél 112,1, havi tervével pedig 110,2 százalékon áll. Kevés az igazságtalan hányzó, s ezt így érték el, hogy a rend fenntartása érdekében nem féltek a no'rius hányzó elbocsátásától. Ma már mindenki meggondolja tetteit. Az üzem eredményeihez pedig kezd hozzájárulni a most megválasztott üzemi tanács, amelynek tagjaival a szakszervezet különböző bizottságait bővítették ki, és amint a gyakorlat mutatja, a bér, fegyelmű, szociális stb. bizottságoknál máris jobb a munka.

Különös izgalom fűtötte a fiataliságot az első farsangi jelmezbál előtt. A magas belépődíj ellenére is közel ezer résztvevője volt a József-teremben. Eddig ezen a bálon volt a legnagyobb látogatottság, de nemcsak mennyiség, hanem a minőség is magasabb szinten mozgott. Botrányos rendezavarás nem történt, pedig egypáran ugyancsak a pohár fenekére néztek.

Most próbáljuk sorrendbe szedni a szép est eseményeit. Talán kezdetén a zenekarral, amely részese volt a jól sikerült bálnak. Berencz Feri közvetlen kellemes hangja belopózott a szívekbe és ugyancsak emelte a jó hangulatot. Színes, kavarogó, táncoló tömeg hullámzott a zene ritmusára a

Kép a régi Várpalotáról

Városunk Fő-tere 1919-ben, az Erzsébet-szállóadal

A várpalotai pártszervezetek felhívása a társadalmi tulajdon védelmére

A társadalmi tulajdon megőrzése érdekében az MSZMP Megyei Bizottsága által hozott nagyjelentőségű határozatot megtárgyaltuk.

Alapszerveink vezetősége közösen megállapította, hogy Várpalotán is érvényesíteni kell e határozat célkitűzéseit. Ennek érdekében hoztuk a következő intézkedéseket:

A társadalmi tulajdon megőrzését célzó rendeltetést érvényesítésére fontos, mert több esetben előfordult, hogy a vállalatoknál lelkiismeretlen emberek megkárosították a társadalmi tulajdont. Továbbá vannak vállalatoknak olyan elfekvőnek minősíthető készleteik, amelyeket hosszú időn keresztül nem használnak el, vagy pedig nem kerülnek értékesítésre. Ezekre az anyagokra, készletekre feltehetően más területen szükség van, vagy éppen keresett cikk. Ugyanakkor ezek lekötik a vállalatok eszközeit és így nem tudják biztosítani a takarékos anyaggazdálkodást. Előfordul több esetben, hogy a megállapított törzskészleten felül jogtalanul készleteznek és ezzel kivonják az ország vérkeringéséből az anyagot és megnehezítik saját gazdálkodásukat. Minden vállalat a dolgozók tulajdonát képezi és így nem engedhető meg, hogy a felvelet hiányosságok maradandókká váljanak. Minden dolgozónak kötelessége megvédeni a vállalatok értékét. Felül kell vizsgálni az anyag-takarékosságot, a raktározást. A túlzott készletezés azzal járt, egyes élelmiszert tartalmazó szerveinknél, hogy azok megromlottak, megpenészesedtek. Ezzel a társadalom vagyonát rövidítik meg. Meg kell vizsgálni a raktárak állapotát, nehogy egészségtelen raktárakban tartalékoljanak, vagy készletezzenek a vállalatok. Az is tapasztalható, hogy a helytelen tárolások miatt az anyag és árucégek megromlanak, és

tönkremennek. Több esetben tapasztalható, hogy egyes anyagokat nem raktárakban, hanem a szabadban helyeznek el. Így tönkremennek, értékeiket veszítik.

A határozat végrehajtását csak abban az esetben lehet becsülettel megvalósítani, ha minden dolgozó tudása legjavát adja és időben felhívja a figyelmet a társadalmi tulajdon megkárosítására. Ez minden dolgozó érdeke és kötelessége. Ezért felhívással fordulunk Várpalota valamennyi dolgozójához: fokozott gondossággal és fokozott éberséggel kezeljék a nép vagyonát és a szocialista építés gáncoskodóit teleplezzenék. Amennyiben előfordul területünkön a társadalmi tulajdon hűtlen kezelése, javasoljuk, hogy Várpalotán nyílt tárgyaláson hozzon ítéletet a bíróság.

Javasoljuk a népfőnöki várpalotai elnökségének, hogy tárgyalják meg az MSZMP Megyei Bizottsága határozatát és csatlakozzanak felhívásunkhoz.

Javasoljuk továbbá a Várpalotai Nőtanácsnak, hogy határozatunkat beszéljék meg és indítsanak széles mozgalmat tagjaik között, a társadalmi tulajdon védelme céljából.

Végezetül javasoljuk a vállalatigazgatóknak, hogy anélkül formájában ismertessék a dolgozókkal a társadalmi tulajdon megőrzését célzó felhívásunkat.

- Izer István
MSZMP területi alapszervei elnök
Katonai Dezső
Kisker. Vállalat MSZMP titkár
Pajor József
Városi Tanács VB MSZMP titkár
Bödő Lajos
Vendéglátóipari V. MSZMP titkár
Tóth Lajos
Sütőipari Vállalat igazgató
Tóth Lajos
Közszéggazd. Váll. MSZMP titkár

FARSANGI BÁL

mint „Bob herceg”. Egy órával a bál megkezdése előtt a barátok unszolására öltözött „hercegnek”. Harmadik lett a „Három a kislány”. Korom Juci, Farkas Erzsé és Bíró Olga. Kipirult arccal, csillogó szemmel álltak a győztesek a színpadon. Nagy élmény volt számukra ez a jelmezbálok. A „három a kislány” esetében egy érdekes dolog játszódott le. Három barátnő — min!hármán az óvoda dolgozó — elhatározták, hogy magukra öltik a legendás ruhákat. Igen ám! De Kloó Julkának kicsi volt a ruha, így egy eddig ismeretlen kislány: a 15 éves Farkas Erzsike öltözött harmadikká.

Az első hét helyezett kapott jutalmat, de úgy gondolom (még so-kan), hogy jutalmat érdemelt volna az „Ej király- nője” és a kis „Műtönső”. De az vesse az első követ a zsűribizottságra, aki igazságosabban bírskodott volna. Nem is ez a lényeg, hanem az, hogy többszáz ember kitűnően szórakozott.

Éjfél után pár perccel kialudtak a villanyok, de ahelyett, hogy pánik tört volna ki, a zenekar nyugodtan játszott tovább, és a táncolók sem hagyták abba. (Sokan biztos örültek is annak, hogy sötét lett a terem.)

Hajnali 4 órakor harsant fel a Rákóczi-induló, amely a bál végét jelezte. Lassan ürült ki a terem és a város utcái egy időre meglevenedtek, s az első farsangi bál vidámsága sokáig ott röpködött a házak fölött.